

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Salmer i anledning af jubelfesten 1836

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 702. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_567-txt-shoot-idm1222/facsimile.pdf (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Herude mit
 Derfor siger jeg still,
 Bornene Guds allefammen
 Det er til Fryd og til Gommen!
 Lige saa jeg alle Døtternes Soer,
 Jeg udbalsmer ei *P e i d e d e n s* Kar,
 Gylden og sort,
 Sværger Hønskjældets Vert!
 Lydt mig villykke de Blinde,
 Som fød i Verde drinde!
 Søgen i Høn jeg skaffer fuldfødt,
 Søge-Tal fort Nior Skafagen rødt!
 Lydig i Sky
 Jeg oplygger saa mig!
 Glæden, som lagdes ede,
 Hvor epheer fra de Døde!
 Sønnen mine saar kongeligt Kaar:
 Fremmede Telt vogte *J a r a e l s* Haar,
 Vagvær, ikkug
 Da med Hjer og Eng,
 Genned og blenske og bare,
 Det gior Philisterne Høer!
 Sønnen mine, som Herren bar sagt,
 Præter: Skal kaldes med kongelig Nægt;
 Hedningens Næar
 Et dem gæret til Kro,
 Jorvelig Skatte saltmange,
 Dermed de glæse og prange!
 Døtterne mine, med Dintre blaa,
 Krandsene diade og Hærerne slaar,
 Spøge i Gjør
 Du den gjenlede Jord,
 Være af Engle at frøde
 Vliig en Himmerig Skøde!
 Døtterne mine, med Dintre blaa,
 Skabelig skal om Guds Hellighed spoor,
 Frede i Lon
 Deres Væyl for Guds Son,
 Dandje saa Rejse til Gæaven,
 Sørel saa Dønder til *H a o e n*!

Saaledes sender nu Bladet sig om,
 Saa salder Nanden saa Jorvelig Dem,
 Hvor tager Elt,
 Og det Bekke er mit:
 Kæsterne Guds allefammen,
 Dermed den evige Gommen!
 Gæden kos mig skal nu byge og lee!
 Hjerte i Herren var kellig og so!
 Tid som sin Brud
 Han nu sangler mig ud,
 Vær skal, som Kævere og Kæandje,
 Stræker i Kreds mig omdandje!
 Bornene mine skal stoffes saa Jort,
 Som i en Hæve saae Blomster i Floer,
 Splittede de ad,
 Kan ei glimre saa Nod,
 Skal dog, som Blomsten saa Fede,
 Dier hver Tallet oplede!
 Gud være loert for saadanne Kaar!
 Vælder, Hævelter! mit *G o l d e n* koste Kar!
 Lydig paang
 Gud det træe i Sky,
 Kændet saa Kesten og Løet:
 Ei har jeg *K a n d e n* oppjøet!
 N. F. S. Grundtvig.

De Selige og Hellige ved den første Opstandelse.

(Mæten lufkes med det forklæde Det, Om af de
 Beste blandt dem.)
 Vægt os, Død! Din tomme Hytte
 Bygde Du til Hødygt Hytte
 Jangstet, tangt og salt af Jeed,
 Døft med Gænde-Stenen floe,
 See! ved Lyset Helgen-Hæret
 Hør fra Gæaven Udgang sporet.
 Spelen ad sin Solig kalder,
 Vandens Ham til Støvet salder;
 Hørligt samlet, Mæen og Krop
 Staaer med Jesum op.

